

Farní listy VI/2007

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

1. července – 13. neděle v mezidobí

Náklady na toto číslo Farních listů činí 6,- Kč. Děkujeme

Duchovní slovo

Jít za Kristem, následovat ho, znamená zřít se něčeho. Někdy tato pravda získává radikálnější podobu a Pán vyzývá své učedníky, aby se zřekli nejen něčeho, ale doslova všeho. Vždyť ani „Syn člověka nemá, kam by hlavu položil“ a „žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.“

Evangelium je plné paradoxů a jeho logika říká, že „zřít se

něčeho“ nemusí znamenat „trpět nedostatek“. Naopak, znamená získat mnohem více.

Příkladem pravdivosti těchto slov může být pro nás svědectví života mnichů z kartuziánského kláštera Grande Chartreuse, se kterým jsme se setkali ve filmu *Velké ticho*. Nepřipadali mi totiž že si nemohli najít místo v tomto světě a proto se rozhodli od něj utéct. Nejsou to muži neschopní života a proto hledající azyl za klášterní zdí. Kontemplativní mniši tohoto a mnoha dalších klášterů, toho hodně zanechali, aby získali mnohem více, i když na první pohled to vůbec nemusí být zřejmé. Získali život v intimní blízkosti Boha. A právě On – Bůh, je v tom nejdůležitější. Ne ono ticho, mlčení nebo vnější klid. Ale sám Bůh. Ne meditační techniky nebo výměna jakési energie – ale Bůh, který se v tichu dal poznat Eliášovi, Bůh, který se zjevil ve svém Synu Ježíši Kristu, vyzývajícím k tomu, abychom šli za ním. Vůbec nejde o to, abychom se všichni nechali uzavřít do klášterních zdí, ale o to, abychom žili své povolání. Abychom věděli, že Bůh nás k sobě zve a uměli na toto pozvání odpovědět: jako kartuziáné nebo trapisté, jako misionáři v Africe nebo manžele a rodiče v Domažlicích. Jako vdovy, jako samotní, jako nemocní. Najít v Bohu cíl a smysl svého života. Něčeho se zřít a získat mnohem více. Umět přijmout, co Bůh dává – jak o tom mluví mnich v závěrečném monologu filmu:

„Často děkuji Bohu, že mě učinil slepým. Jsem si jistý, že to bylo pro dobro mé duše, když to dovolil. Škoda, že svět ztratil smysl pro Boha. To je skutečný hřích. Lidé už nemají důvod žít. Pokud se odmítá myšlenka na Boha, proč žít na této zemi?“

Je třeba vycházet vždy z principu, že Bůh je nekonečně dobrý a že všechno, co činí, činí pro naše dobro. Proto by křesťan měl vždycky být šťastný, ne smutný. Protože všechno, co se mu stane, je z Boží vůle a pro dobro jeho duše. Dobro, to je ta nejdůležitější věc. Bůh, který je nekonečně dobrý a všemohoucí, nám pomáhá. Pouze to je potřeba činit a potom jsme šťastní“.

Při mši svaté, kdy Msgre Josef Žák děkoval za 50 let života, otec biskup v kázání řekl: „Asi 90 procent z nás přijímá nemoc a utrpení jako něco negativního, čemu se chceme vyhnout a zbavit se ho. Josef je přijal jako dar a my víme, že plody jeho služby, jeho pastorační práce jsou plody jeho nemoci, utrpení a kříže, který nese“. Jít za Kristem tedy znamená zřít se něčeho a něco přijmout. Zřít se svých představ o štěstí a přijmout tu Boží představu. Protože On je nekonečně dobrý.

P. Miroslav Gierga

Milí čtenáři,

je pátek večer a já přemýšlím, co přinesl uplynulý měsíc. Slavnost Božího Těla s průvodem po náměstí, fotbalový Biskup-cup, Lampionový průvod na Vavříneček a opravu kapličky Svaté Anny pod Vavřínečkem, o čemž všem si můžete přečíst na následujících stránkách. Samé dobré zprávy. Minulých Farních listů zbylo sedmdesát kusů. Televize Noe, televize dobrých zpráv, začíná mít finanční problémy. Jenom pronájem vysílací trasy, tedy cesty z vysílacího studia do našich televizorů, stojí zhruba milion korun měsíčně a těch se pomalu nedostává. Že by nebyl o dobré zprávy zájem? Naproti tomu jsem dnes těžko sháněl noviny, které každý pátek kupuji, protože jeden poslanec odešel od rodiny za jinou poslankyní.

A co přerozdělování veřejných peněz? Nemocnicím chybí peníze a města přispívají ze svých rozpočtů fotbalovým klubům. Podpora sportu, pohybu, souhlasím, ale proč z veřejných peněz? Když si s klukama chceme zahrát fotbal, tak jdeme na hřiště nebo za vlastní peníze do tělocvičny. Proč přispívat jiným klukům, co je fotbal baví o trochu více? Pro děti, mládež, samozřejmě, ale dospělí ať si své zábavy platí ze svého.

O co je větší zájem? O dobré zprávy a nebo o cizí smutek, trápení a neštěstí. O finanční podporu nemocnice a nebo fotbalového či hokejového klubu? Zkusme si udělat reflexi toho, co sami osobně podporujeme, ať již svojí prací nebo penězi. Každý jsme sice jen jedním z tisíce, milionu, deseti milionů, ale je jen alibismus říkat, že proto nemá cenu nic dělat, že stejně nic neovlivníme. Musíme se naučit říkat sebevědomě své názory, umět o nich diskutovat a to nejen mezi těmi, co mají názor stejný. Třeba pak města budou spíše podporovat nemocnice a nebo média dobrých zpráv nebudou na okraji zájmu.

Vydařené dovolené.

Petr Vondraš